

НА ВІДЗНАКУ ПІВСТОЛІТТЯ

З дня створення СРСР незабаром мине 50 років. Цій знаменній даті присвячується цикл виставок «Союз непорушний», який організувала Державна публічна історична бібліотека. Зараз тут експонується виставка, присвячена Радянській Україні. Її експонати — книги, що розповідають про найважливіші події минулого та сьогодення республіки. На одному із стендів — добірка про Кіровоград та область.

В. БІЛЕНЬКИЙ.

Москва.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

ІНІЦІАТИВУ ОЛЕКСАНДРІВЦІВ СХВАЛЕНО

Бюро обласного комітету ЛКСМУ схвалило ініціативу комсомольців і молоді колгоспу «Ілліхом Леніна» Олександрівського району, які прийняли звернення до всіх молодих працівників сільського господарства Кіровоградщини й закликали взяти активну участь у дворічному заготівлі кормів.

Обком комсомолу зобов'язує місські і районні комітети ЛКСМУ, первинні комсомольські організації господарств якнайшвидше залучати молодь до боротьби за збільшення виробництва всіх видів кормів, пропагувати і розповсюджувати досвід передовиків виробництва, і на час проведення дворіччя створити в колгоспах і радгоспах області комсомольсько-молодіжні бригади по заготівлі кормів, організувати серед них соціалістичне змагання.

15 серпня відбудеться масовий комсомольсько-молодіжний недільник заготівлі кормів. Кошти від зробленого підуть у фонд солідарності з боротьбою героїчного в'єтнамського народу.

Комсомольські комітети мають все зробити для того, щоб недільник пройшов на високому організаційному рівні, мав велику практичну і виховну віддачу.

П'ЯТИРІЧКА — РІК ПЕРШИЙ ЕКЗАМЕНУС ЖИВНА ЖИВА

Нинішні жнива — перші в трудовій біографії комсомольця колгоспу імені Леніна Новоархангельського району Гаврила Арделія. Він нещодавно закінчив курси комбайнерів при Кам'янечській «Сільгосптехніці» і працює зараз помічником у комбайнера Івана Степановича Тинишина. Обос докладають зусилля, щоб зібрати урожай ранніх зернових за десять днів.

На фот.: жнивець комсомолец Г. АРДЕЛЯН.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

КРОК ДО ПЕРЕМОГИ

ПІДВЕДЕНО ПІДСУМКИ ЗМАГАННЯ

Успішно розпочали свою молодіжну п'ятирічку комсомольці, всі юнаки і дівчата орденоносної Кіровоградщини. Високе політичне і трудове піднесення, викликане серед широких мас трудящих всенародною підготовкою до XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, вилилось у дострокове виконання виробничих завдань, пошук економічності і нового підвищення продуктивності праці, справжнє сумління, коли мова йшла про високу якість зробленого.

В дні відкриття партійних з'їздів молоді робітники і колгоспники репортували про дострокове виконання взятих на честь знаменних подій високих зобов'язань. Серед перших були комсомольсько-молодіжні колективи Олександрівського електромеханічного заводу, Кіровоградської взуттєвої фабрики № 28, колгоспу «Мир» Гайворонського району та багатьох інших. І заслуга в цьому, в першу чергу, комсомольських комітетів, які своїми організаційними заходами, роз'яснювальною роботою визначили місце кожного комсомольця у звершенні планів дев'ятої п'ятирічки.

Новий приплив енергії молодим трударям, всім комсомольській юні додали рішення партійних з'їздів. «П'ятиріччя — пошук і майстерність молодих» — під таким лозунгом йде соціалістичне змагання молодіжних колективів, скремих молодих виробників, які зобов'язуються достроково виконати завдання, намічені на перший рік п'ятиріччя.

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло підсумки соціалістичного змагання за перше

півріччя. Перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ «За успіхи у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС» присуджено Олександрівській міській комсомольській організації (перший секретар В. М'ЯСНЯНИН), Гайворонській районній комсомольській організації (перший секретар В. ВАНСОВИЧ).

Вимпелами ЦК ВЛКСМ нагороджені комсомольські організації ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» (секретар М. СКЛЯНИЧЕНКО), Олександрівського електромеханічного заводу (секретар М. АНІСІМОВА), Кіровоградської взуттєвої фабрики № 28 (секретар О. СКЛЯР), автопідприємства № 10031 Бобринецького району (секретар В. ВОЛЕНКО), колгоспу імені Леніна Знаменського району (секретар А. ШИЛОШИН), колгоспу «Мир» Гайворонського району (секретар А. РЕЗНИК), колгоспу «Правда» Добровеличківського району (секретар Г. ШАПОВАЛ), імені Свердлова Маловисківського району (секретар В. КОВАЛЬОВ), Кіровоградської СШ № 3 (секретар Л. КРАСЮК), комсомольська група тракторної бригади колгоспу «Прапор комунізму» Олександрівського району (групкомсорг Н. ЛАПКО), магазину «Дитячий світ» м. Світловодська (групкомсорг В. БАЗИЛЬКО), комсомольсько-молодіжній бригаді слюсарів Олександрівського електромеханічного заводу (групкомсорг Б. КРИВОКІНЬ) та інші — всього 28 комсомольських організацій, 10 комсомольських груп та 20 комсомольсько-молодіжних колективів.

ВОНИ СЬОГОДНІ ПЕРШІ

БОРИС СМЕТАНА з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району — 270 гектарів, 10172 центнери.

ГРИГОРІЙ НАЗАРЕНКО з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району — 296,5 гектара, 9930 центнерів.

ВІКТОР КОЗИНЦЕВ з колгоспу «Ленінським шляхом» Олександрівського району — 241 гектар, 9694 центнери.

ВОЛОДИМИР БАБЕНКО з колгоспу «Росія» Онуфріївського району — 340 гектарів, 9020 центнерів.

ЕГОР ГАВРИЛОВ з колгоспу «Путь Октяб-

ря» Онуфріївського району — 215 гектарів, 8866 центнерів.

ЯКІВ ЧОРНОМОР з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Онуфріївського району — 242 гектари, 8291 центнер.

ОЛЕКСІЙ ГОРБЕНКО з радгоспу «Мар'янівський» Маловисківського району — 190 гектарів, 7849 центнерів.

ВОЛОДИМИР ГРАЖДАН з колгоспу «Росія» Маловисківського району — 274 гектари, 7583 центнери.

МИКОЛА ЛАНКРАТОВ з колгоспу імені Шевченка Долинського ра-

йону — 215 гектарів, 7484 центнери.

ВАСИЛЬ ЦИСНЕНКО з колгоспу «Шлях до комунізму» Долинського району — 205 гектарів, 7362 центнери.

І. ГАВРИЛОВ, секретар комсомольської організації колгоспу «Путь Октяб-

ря» Онуфріївського району.

ІЗ ЖИВ НА ЖИВНА

Присмню дивитись на витвір рук своїх, на те, що зробив. Перед жнивними комсомольцями нашого колгоспу вирішили створити комсомольсько-молодіжний екіпаж. Комбайна доручили Егорові Гаврилову та його помічникові Івану Михайленку. За екіпажем закріпили шофера Федора Анулова, тракториста Івана Чеботарьова, вантажників Леоніда Анулова і Ганну Коробльову. Молоді хлібороби зобов'язалися за 12 робочих днів снести ранні зернові на площі 200 гектарів і намолотити 4500 центнерів зерна. Вже сьогодні це завдання перевиконано:

снорено 201 гектар, намолочено 8131 центнер зерна.

Жнива закінчуються через декілька днів, а члени комсомольсько-молодіжного екіпажу вже думають про завітний день, про роботу під час дворіччя по заготівлі кормів. Зараз вони розробили умови соціалістичного змагання, і відразу ж, по закінченні жнив, перейдуть на заготівлю силосу.

І. ГАВРИЛОВ,

секретар комсомольської організації колгоспу «Путь Октяб-

ря» Онуфріївського району.

...І ЛЕГЕНДАРНА ТАЧАНКА

Перші мандрівки в нинішньому році наші студенти здійснили ще весною. То були подорожі в села району. А потім першокурсники побували в Ульяновську, Уфі, Ленінграді. Повернувшись з поїздки по ленінських місцях, юнаки та дівчата привезли багато цікавих матеріалів для кімнати-музею. А Тамара Кравчук звітувала про поїздки своїх товаришів на засіданні комітету комсомолу.

Тепер — нові маршрути. Щойно ми повернулись з півдня України. Побували в Асканії-Новій. А найбільше вражень було під час відвідин мону-

менту легендарної тачанки, що неподіліл Каховки. Цікавими були зустрічі з енергетиками Каховської ГЕС. А далі дорога до Північно-Кримського каналу. І тут зустрічі з людьми, які стали героями сьогоднішнього дня.

В Херсоні — зустріч з робітниками комбайнового заводу, розмови з ударниками комуністичної праці, ватажками комсомольсько-молодіжних колективів.

Останній маршрут з Херсона на Миколаїв. Ми мали нагоду побачити оновлене місто, бульвар Макарова, милувались

теоріям миколаївських корабелів.

Після походу всі матеріали ми опрацювали і теж передали в кімнату-музей технікуму. А коли почнеться новий навчальний рік, кожна група учнів технікуму розповість своїм друзям про побачене в походах місцями бойової та трудової слави радянського народу.

С. БОНДАРЕНКО, студент третього курсу Бобринецького сільськогосподарського технікуму.

Фото автора.

ЗАУВАЖУЮТЬ ПОБУЖАНИ

РЕДАКЦІЙНА ЛЕТУЧКА НА КОМСОМОЛЬСЬКІЙ БУДОВІ

Соціологи ще не встигли дослідити, який середній вік мешканця селища Побужжя. Ви-переджуючи їх, скажемо — комсомольський. Бо самі в то-му переконались, свідчить про це і назва будівництва Побуж-кого нікелевого комбінату — ударна комсомольська будо-ва республіки.

Сталеві і бетонні конструкції переплелися хитрим мережи-вом. В їх строкатому малюнку не зразу розпізнаєш обриси майбутніх печей. Могутні кра-ни, чіткі контури споруд, спа-лахи електрозварювання. І асо-ди — засмагли юнаки та дівча-та в робочих спеціалках. З різ-них кінців республіки приїхали всі сюди, щоб внести свою дедицю в будівництво нового металургійного комбінату.

Складаються перші традиції праці і побуту молодих буді-вельників. Доброї слави набу-ли бригади слюсарів ремонт-но-механічного цеху В. Пінкев-ського, будівельників, очолю-вані О. Воропаєвим і М. Вели-том, молодіжний колектив шо-ферів С. Плахотнюка. Розгор-тається рух «П'ятиріччя — ударний труд і пошук моло-дих!».

До Побужжя прибула група працівників газети «Молодий комунар». Мета візду — зу-стрічі з молодими будівельни-ками, вивчення питань, якими

— Селище у нас молоде. Ще не сформувалися свої традиції. Ми хотіли б почитати про те, як живе і працює молодь у інших колективах. Газета має допо-могти нам у цьому, — говорить секретар комітету комсомолу будови Іван Власов.

живе комсомольська організ-ація, встановлення контакту між будовою і газетою. Чимало юнаків і дівчат ще слабо зна-ють обласне молодіжне видан-ня: адже вони нещодавно при-їхали сюди. Все ж, зауваження були конкретні і слушні.

Газета часто вміщує розпові-ді про комсомольсько-моло-діжні виробничі колективи. А як вони народжуються? Що є передумовою їх створення? Як причини розпаду окремих

На зустрічі з пра-цівниками редакції зібрані робітни-ки ремонтно-меха-нічного цеху. По-бажання ремонт-ників — більше ці-навих матеріалів, глибокого проник-нення в життя.

Фото Г. ТОЛОКА.

бригад? Справді, рідко торка-лись цих питань. А їм, буді-вельникам нікелевого, потрібно це знати. І не тільки їм.

Проходить змагання між ко-лективами. Які форми найдіє-вішій? Як уникнути формалізму, що псує хорошу справу? Чи до-сить тільки змагання для вихо-вання робітничої гордості?

Свого часу «Молодий кому-нар» друкував методичні пора-ди комсомольським працівни-кам під рубрикою «Комлес».

Тепер вони з'являються рідко. Під час зустрічі працівники газети переконались, що ця рубрика потрібна, більше то-го, вона необхідна вожакам молоді.

Юнь, що прибула на будову, продовжує навчання. Але в га-зеті дуже мало друкується розповідей про учнів вечірніх шкіл і заочних учбових закла-дів. А вони допомогли б тим, хто навчається без відриву від виробництва.

Слушні зауваження газети зробили Іван Власов, секретар комітету комсомолу будови, слюсар Валентин Степаненко, бригадир Сергій Плахотнюк та їхні друзі. Разом з тим було сказано багато теплих слів. Щирі розповіді і доброзичли-ві зауваження свідчили про те, що юнаки і дівчата прагнуть до своєї газети і хочуть бачи-ти її якомога кращою.

Під час зустрічей комсо-мольці будови розповіли, чим живуть їхні колективи, як вико-нуються виробничі завдання. Поділились вони і прикроша-ми, які заважають нормально жити, працювати. Ще не на-лагоджене систематичне по-стачання водою. Гуртожитки не зовсім відповідають вимогам проживання. Нерідко трапляю-ться перебої з доставкою про-дуктів (досить сказати, що у цю, літню пору проблемою ста-ло купити кілограм огірків чи помідорів). Погані створено умови для занять спортом, особливо для дівчат.

Велика будова — складний організм. Налагодити його зразу нелегко. Проте, думас-ся, окремі відповідальні пра-цівники не надали свого часу цим питанням належного зна-чення.

Зустрічі з колективом буді-вельників Побужжяго нікелевого комбінату принесли велику ко-ристь газеті. Постійний зв'язок дозволить широко висвітлюва-ти хід будівництва. З цієї ме-тою при комітеті комсомолу будови невідомі розпочне ро-боту позаштатний кореспон-дентський пункт.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

«Як потрапити у немилість»

В опублікованій статті «Як потрапити у немилість» («Молодий комунар» від 24 липня) йшлося про факти порушення вимог педагогічної практики, які мали місце в середній школі № 27 м. Кірово-града. Як повідомив редакцію завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. Стельмухов, ретельною перевіркою згаданих фактів встановлено, що в школі грубо порушено постанову Ради Міністрів СРСР та Статут середньої загальноосвітньої школи в частині наго-родження грамотою «За

особливі успіхи у вив-ченні окремих предме-тів».

Викладений в статті матеріал повністю підтвердився. У відповіді підкреслюється, що ви-ступ газети своєчасний і потрібний. За грубе по-рушення вимог щодо нагородження грамота-ми випускників, на ди-ректора СШ № 27 О. К. Романова накладено адміністративне стяг-нення.

На цей обурливий факт обласно звертає увагу всіх завідувач районними (міськими) відділами народної осві-ти, директорів середніх шкіл області.

«Невідома слава чотирьох»

Матеріал під таким заголовком був опублікований в номері «Молодого комунара» за 1 липня цього року. В ньому піддано критиці незадовільна організація соці-алістичного змагання між комсомольсько-молодіжними колективами в ливарному цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка». Як повідомили редакцію член заводу комсомолу І. ГРАБКО та секретар комсомольського бю-ро цеху В. БЕСЕДА, на критичні зауваження, висловле-ні в матеріалі, вжиті заходи. Стаття обговорювалась на засіданнях заводу комсомолу та комсомольського бю-ро ливарного цеху сірого чавуну.

Підсумки соціалістичного змагання між комсомольсь-ко-молодіжними колективами зараз підбиваються своє-часно на засіданнях бюро цеху. Результати змагання висвітлюються як в цеху («Блискавки», «Привіт», «Стін-газета»), так і в заводській багатотиражці «Червона зір-ка» та в передачах радіомовлення.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТ!

АКТИВІСТИ, ОЗОВІТЬСЯ!

ДЕ ВИ? Є ви чи нема вас?

Люди питають. Не заради жарту — заради живої справи, заради самих же комсомоль-ських активістів, котрі були і несподівано зникли. Навіть більше: зник комсомольський комітет. Місяців кілька тому, як першину організацію кол-госпу імені Фрунзе у Компа-ніїаському районі очолюв Ва-лентин Соколов.

Комітет був і навіть залиши-лись деякі сліди його існуван-ня, в котрих Соколов заплута-вся остаточно. Валентина Соко-лова привезли (ми не об-мовились, саме привезли) до райкому комсомолу, щоб при-мусити (і тут вираз точний) зайнятися документальною.

Минали дні, минали тижні. Коли здалось, що пауза досить тривала для наведення поряд-ку в комсомольській організа-ції колгоспу імені Фрунзе, ми подзвонили у райком комсо-молу.

— Нічого вісного, — від-повіли.

Що ж, необхідно й про не-вістіше поговорити. Тим більше, що наближаються звітні й ви-бори в первинних комсомоль-ських організаціях і вже час підбирати кандидатури ватаж-ків молоді.

У Софіївку, де колгосп імені Фрунзе, ми їшли з наміром познайомитися з усіма сторо-нами діяльності комсомоль-ського комітету. На щастя, — а це був початок жнив, — зра-зу ж зустрілися з Валентином Соколовим. Вирішили почати з документів. Секретар приніс гірку папок, трохи вицвілих, за-те акуратно підшитих. Протоко-ли, заходи, звіти і всі інші па-пери, звичайні для комсомоль-ського господарства. В одній папці лежало десятків зо два грамот і дипломів за спортив-ні досягнення сільської молоді.

— Чому ж вони не на стен-дах? — питаємо Соколова. — Адже це гордість наша і резуль-тат вашої роботи.

Валентин промовчав. Прий-няли цю мовчанку за згоду пе-решкодити юнак, що зайшов до кабінету і втрутився в нашу бесіду.

— Соколов до спорту не має ніякого відношення. Хлопці-любители самі займаються...

Мусимо пояснити, що Вален-тин посідає штатну посаду інструктора по спортивно-масовій роботі!

Ну тепер, принаймні, хоч стало зрозуміло, чому спортив-ні трофеї сховані від людсько-го ока.

Багато чого знайшлося у пап-ках, але жодного документа — за 1971 рік. Вірніше, не пощас-тило розшукати хоча б протоко-ли зборів, на яких Соколов

обрав секретарем. Його, того протоколу, мабуть, і не було ніколи, так що Валентин доку-ментально ніби й не очолює комітету. І фактично — теж. Бо нема кого очолювати.

Хто входить до складу комі-тету? Ми щиро намагалися взнати, навіть прийшов на до-помогу один з керівників кол-госпу. Та все дарма. Комітет зник безслідно, ніяких записів про його існування не зберег-лось. Соколов пробував сфор-мувати актив на ходу, називаю-чи кілька прізвищ. Але з того нічого не вийшло. Бо знову втручалися сторонні:

— Та Надя ніколи в комітеті не була! І Люда — ні. І Петро...

Нарешті Соколов здався:

— А вони не призначаються. Тобто самі члени комітету не хочуть виявляти себе, 35 ком-сомольців уже кілька місяців залишаються без керівництва. Ви чекаєте коментарів? За них послухайте слова Соколова, сказані в машині по дорозі до Компаніївки:

— Переведіть мою жінку на роботу, щоб додому ближче, інакше я поїду звідси.

Ультиматум без огляду на ін-тереси колективу, без співчу-ття до інших. Місце, про яке говорив Соколов, зайняте. Та що йому інші? Підведися, Іва-не, хай Степан сяде.

Глибокий егоїзм — коментар усьому.

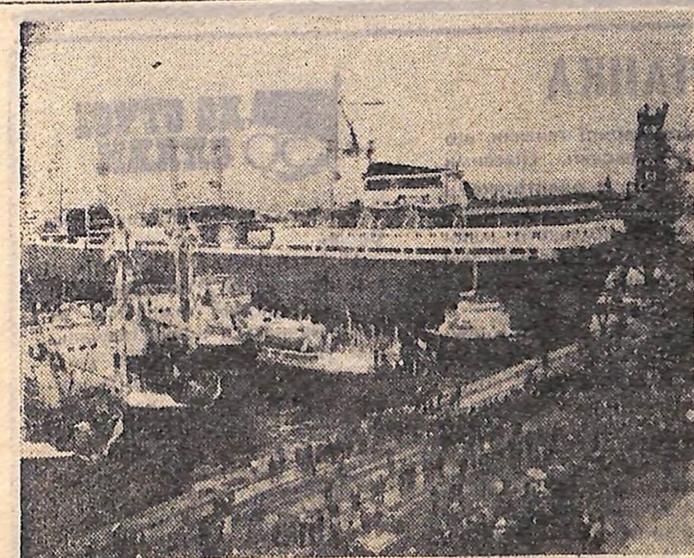
Трудяща молодь у Софіївці, жниварі-комсомольці претен-дують на першість району. Її не так вже й важко згуртувати на хороші справи. Тільки ж нікому.

По всьому видно, від Соко-лова активності не дочекає-мось. Тож озовіться, активісти. Бо чи не при вашій мовчазній підтримці байдкував секре-тар. Беріть справу в свої руки, обирайте комітет. Вам самим належить розв'язувати свої проблеми.

А райкомові — урок, не зай-вий попередній звітно-вибор-ної кампанії.

І. БЕЗДІПНИЙ,
спецкор «Молодого кому-нара».

с. Софіївка
Компаніїаського району.

На фото вгорі: Народна артистка СРСР М. Вісню в ролі Ліан з опери П. Чайков-ського «Пікова дама» в по-становці Молдавського дер-жавного театру опери та балету.

Фото С. МАЛІШЕВСЬКОГО.

У Владивосток із десято-го рейсу повернулася кито-вінна флотилія «Советская Россия». Деякими місяцями бороздила вона води суво-рої Антарктиди.

На знімку: біла пере-морського воєнну — інто-біліт база «Советская Рос-сия».

Фото Л. БЕЛЯЕВА,
АПІ.

Ізраїль: кожна четверта сім'я живе в трущобах

Останнім часом в американській пресі стали з'являтися статті, що викликають рист убогості в Ізраїлі. Газети, наприклад, повідомляють, що близько 20 процентів населення цієї країни живе на межі жебрацтва. В Тель-Авіві кожна четверта сім'я тулиться в трущобах.

Що змусило заокеанську пресу відійти від уявної там манери показувати Ізраїль як землю обітовану? Навряд чи це був раптовий спалах прибудженої совісті. Причиною треба думати, в іншому — в подіях останнього часу. Демонстрації членів руху «Чорні пантери», що недавно виник в Ізраїлі, потрясли країну. Особливу увагу привернула демонстрація, що відбулася в травні в Єрусалимі. Як відомо, на її придушення були кинуті посилені наряди поліції. Чимало маніфестантів було побито, понад сотню арештовано.

Організація «Чорні пантери» створена молодими сефардами в січні. Вона стала швидко рости і з невеликої групи людей перетворилась в об'єднання, що нараховує тисячі чле-

нів. «Чорні пантери» проголосили своєю метою покінути з дискримінацією, якої зазнають євреї-сефарди.

Це люди, що прибули в Ізраїль із азіатських і африканських країн. Плем'я, Ізраїль, Марокко й інших, вони складають 60 процентів населення Ізраїлю. Вони зазнають дискримінації з боку так званих ашкеназі (вихідців із Європи і Америки), що складають меншість населення. Неймиці, з низьким рівнем освіти, сефарди знаходяться на нижніх сходинках соціальної шкали, живуть в умовах трохи кращих від тих, які надаються громадянам Ізраїлю арабського походження. Їх використовують переважно на низькооплачуваних роботах. Згідно урядових даних, середній річний прибуток сімей сефардів становить лише 38,6 процента прибутку вихідців з Заходу.

Ось такі «блага» надають власті сефардам в галузі освіти. Діти сефардів складають 60 процентів хлопчиків і дівчаток, котрі переступають поріг початкової школи, в школі другого ступеня їх уже 25 процентів, в

університеті це число знижується до 10 процентів.

Дискримінація сефардів безперервно посилюється. Їх можна відкрито і безкарно образити. «Кличка «Куші» (біблейський негр. — Ред.), — пише «Нью-Йорк таймс», — набула в Ізраїлі того ж змісту, що і «ніггер» в Сполучених Штатах». Сефарди майже не представлені в органах влади. Їм належить лише 20 із 120 місць в кнессеті.

Політики із числа ашкеназі розробили «теорію», згідно якої Ізраїль — це країна Заходу, що лише географічно знаходиться на Близькому Сході. Тельавівські власті не зупиняються у виборі засобів, щоб задушити культуру сефардів, дітей яких вони прирікають при цьому на другорядні ролі в ізраїльському суспільстві.

Хайман ЛУМЕР, американський публіцист. (АПН — «Уорлд мегезін»).

НА ЗАХИСТ АКТИВІСТІВ

БОІН. (ТАРС) Несправедливість і необґрунтованість переслідувань, яких зазнають нині з боку керівництва гамбурзької соціал-демократичної організації активісти спілки «Молоді соціалісти», відмічають представники ряду студентських і молодіжних спілок і об'єднань ФРН.

Нещодавно вісім членів організації «Молоді соціалісти» в Гамбурзі були виключені із СДПН за те, що брали участь разом з комуністами ФРН в русі протесту проти підвищення тарифів за проїзд на міському транспорті.

ДАТИ ВІДСІЧ РЕАКЦІЇ

МОНТЕВІДЕО. (ТАРС) Ось уже понад три роки Уругвай знаходиться в умовах «надзвичайних мир безпечен», що дає можливість реакції посилювати репресії проти народу. Про це говориться в заяві виконкому ЦК Компартії Уругваю, опублікованій в зв'язку з нападом поліції на групу студентів, в результаті якого один був убитий і понад 30 арештовано. Компартія закликала народ до зміцнення єдності дій і рішучої відсічі безчестям реакції.

Національний конвент трудящих Уругваю також засудив поліцейські розправи і схвалив солідарність трудящих з боротьбою студентства за свої права.

ГІТАРА ВООДІ ГУТРИ

Ця глава каліфорнійської історії починається за 2 тисячі кілометрів на схід від Каліфорнії — в штаті Оклахома і Арканзас в середині континенту. В тридцятих роках тут існувало багато малих ферм.

Неймовірно тяжким було життя цих фермерів. Їх звали «оксес», бо більшість з них була з Оклахоми.

Один з них відомий. Його звали Вудров Вільсон Гутрі — коротко Вудді. В Оклахомі він півніс грати на гітарі. І незабаром перша перемога: влітлоує радіопередачу про долю Анджели Девіс. Потім з'являється з журналістом Міке Юном, комуністом. Обом глибоко ненавидять капіталістичний світ, його систему. І ця ненависть визначає в піснях творчість Вудді.

Сьогодні Вудді живе не краще. Та все ж його пісня про «оксес», про страждання і схвалені законами вбивства, але також про любов і жарту — звучить сьогодні скрізь. Вона звучить під час класових боїв. Вона звучить під час демонстрацій за свободу Анджели Девіс і поки живе Вудді Гутрі, житиме з ним його пісня, пісня боротьби, пісня свободи.

На фото: демонстрація з Анджелою Девіс: живе в пісні Вудді. З журналу «Фрайс вельт».

«СПРАВА» КАСЕРЕСА

Ось уже кілька місяців увага світової громадськості прикута до зловісних подій, що відбуваються в найменшій країні Центральної Америки — Сальвадорі. Тут панує терор.

Однією з останніх жертв реакційного режиму став відомий студентський керівник Хорхе Касерес Прендо, який був винражений агентами національної гвардії. В супроводі озброєних агентів він був доставлений в суд, де нібито зізнався в тому, що брав участь у вбивстві мільонера Ернесто Регалардо Дуеньяса. «Справа» Касереса набула скандальності, коли він днями звернувся з заявою до слідчого, що веде розбір його справи. В цьому документі йшлося про те, що його колишні «понаказання» були вирвані національними гвардійцями, котрі пустили в хід такі «засоби допиту», як наркотик і катування. Скандал вибухнув з новою силою, коли зазнав Касереса була підтверджена результатами медичних обслідувань.

Кому ж потрібно було сфабрикувати «справу» проти студентського лідера і для чого?

Звернемося до подій початку цього року, коли сальвадорська поліція ще з більшою силою розгорнула репресії проти демократично настроєних громадян і особливо проти комуністів під приводом розшуку вбивць поліцейського агента. Проте дії уряду були викриті з самого початку. Газета «Індепенденте» рішуче засудила брехливу кампанію офіційних кіл і реакційної преси, спрямовану проти комуністів. Вона підкреслила, що керуючі кола прагнуть створити галас навколо вбивства з метою відвернути увагу народу від тяжкого економічного становища, що панує в країні, і необхідності глибоких соціальних перетворень. Газета прямо звинуватила ЦРУ в підготовці цього ряду злочинів у Сальвадорі, спрямованих проти демократичних сил і встановлення в країні жорстокої диктатури.

С. МИХАЙЛОВ. АПН.

ЦІНОЮ ВИСНАЖЕННЯ

Група італійських соціологів на основі досліджень відготувала книгу, що дає досить повну картину життя італійської молоді, яка наважачається без відриву від виробництва.

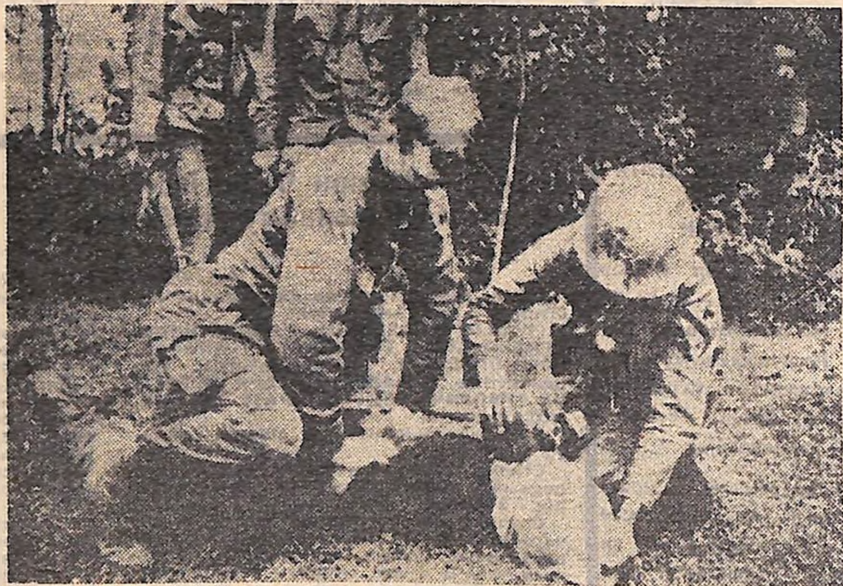
Треба бути надлюдиною, щоб навчатися після роботи в наших умовах — констатують один з викладачів вечірньої школи. Сильне перевищення, постійне перенесення, порушення нормального режиму харчування — все це підірвало нервову систему людини.

Навчання робітників у вечірній школі не зустрічає підтримки у адміністрації. Власник підприємства розглядає працездатність своїх робітників як марну грату сил, котрі їм варто було б віддати на процвітання фірми. Ади такі робітники змушені відмовлятися від додаткової роботи, а на період екзаменів вони вимагають окремої відпустки. Крім того, після одержання робіт-

ничим диплома, йому треба платити більше.

Нарешті, крім розрахунку здоров'я, великих моральних втрат, навчання у вечірньому технічному вишколі молодого робітника багато грошей.

В. КУВАЛДІН, науковий співробітник Інституту світової економіки та міжнародних відносин.

В'ЄТНАМ: СІМ ПУНКТІВ — ШАНСІВ

На цьому фото — щоденна дійсність Південного В'єтнаму: американський солдат і сайгонський солдат змушуються над селянкою. Мек тим вони схожі на середньовічного «швейцарського д'явола», що насильно впливає літри рідни. Вони знають, що війна їм вже не виграти. І тому з усіх сил намагаються, принаймні, продовжити терор на землі В'єтнаму. Але тиск світової громадськості на США — агресора — лавинистодійний.

Тимчасовий революційний уряд республіки Південний В'єтнам звернувся до США з своїми 7 пунктами-пропозиціями стосовно шляху до найшвидшого припинення цієї варварської війни.

Уряд Південного В'єтнаму закликає Сполучені Штати позбавити маріонетковий режим у Сайгоні військового підкріплення, з тим, щоб населення могло додержуватися свого права на самовизначення і боротися за своє майбутнє. (Фото з журналу «Фрайс вельт».)

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ ЗАЙШОВ У

штаб антивоєнної студентської організації в Нью-Йорку. Днями штаб переїхав у інше місце — в старий будинок неподалік від університету. На стіні кімнати я побачив п'ять великих портретів. Це були збільшені фотографії В. І. Леніна, Георгія Димитрова, Ернеста Че Гевари, Мартина Лютера Кінга та Анджели Девіс.

Я запитав у свого співбесідника — рудого, монопатого, дуже серйозного хлопця, — чому вони повісили в своєму штабі саме ці портрети.

— Хороші люди, посміхнувся він. — Можна брати приклад.

Ніщо так не характеризує суспільство, як герої, яких воно оспівує. Герой — зразок для молоді, великий засіб виховання. Чому ж не 5-й авеню, зовсім не відповідаючи потребам правлячого класу цієї країни, дивляться із стіни на молодих людей чотири комуністи?

П'ЯТЬ ПОРТРЕТІВ

Історія говорить, що війна породжує героїв. Завжди людина, що бореться за свою батьківщину, викликає любов і повагу співвітчизників. Чаєть віку тому з фронтів другої світової війни повернулися американські солдати. Кораблі причаливали до пірсі Нью-Йорка, Сан-Франциско, Сіетла. Їх зустрічали тисячі натовпи. Солдатів несли на руках, закидали квітами. Їх цілували незнайомі дівчата.

Нині солдатів, що повертаються з В'єтнаму, здебільшого висаджують з літаків і з пароплавів під покровом ночі. Ніхто не стрічає їх на пірсах і аеродромах. Хіба що лише учасники антивоєнних демонстрацій.

Нещодавно ми були свідка-

ми того, як реакційна Америка намагалась в протиприродних муках родити протиприродного героя — лейтенанта Коллі, дітовбивцю, злочинця. Америку корчили, звертали навізирі, і перед враженням і обуренням світом з'явився маленький антигерой з ямочками на пухлятих щічках і з руками, забрудненими кров'ю дітей і жінок. Він не став героєм...

Згадайте історію США останнього десятиліття. Спробуйте згадати героїв капіталістичної Америки. Напруште пам'ять, перегорніть газети, гляньте в довідники «Хто є хто». Ви не згадете, ви не знайдете. Кого може проголосити своїм героєм суспільство наживи? Кого воно може рекомендувати своїй молоді як зразок для наслідування? Людина, яка умудрилась зароби-

ти більше грошей, ніж всі інші? Матеріальна забезпеченість — ось головне мірило людських гідностей.

Але тоді ради чого живе людина?

І Америка не може дати відповіді. Людському естету суперечить постулат, що герой — це той, у кого більше грошей. А нічого іншого буржуазне суспільство запропонувати не може. Сидіти було потуг за останні десятиліття знайти ідеали, яких так бракує! Скільки було лозунгів ідей: «Нові рубелі», «Зробимо Америку прекрасною!», «Корпус миру»...

Але ідеї не перетворилися в ідеали. Про яку «прекрасну Америку» може йти мова, якщо в країні дійсно прекрасної і доброї природи люди жорстоко розділені на бідних і колючих, багатих і бідних, тих, хто обдурює, і обдуреніх Яки-

ми «новими рубеліями» можна здохнути молоді, якщо американських солдатів багато хто називає фашистами. А дії цих «сидів» і насправді нічим не відрізняються від дій нацистів. «Корпус миру»! Та існують організації, можна назвати так, лише як глузування над свідченням слівом «мир».

І залишився один герой. Той же старий герой, Долар.

Але якщо людина заради долара, тоді для чого людина? Ті справжні герої, яких дав американський народ, були народжені не даючої системи, а есупереч їй у боротьбі проти неї.

Мартін Лютер Кінг, Анджела Девіс, Генрі Уінстон, солдати інтернаціональної бригади імені Лінкольна. Американська молодь шукає саме таких героїв.

С. БОРОВИК, власкор. АПН.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ

Жуди пиди вчипися

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 5

ПРОВАДІТЬ НАБІР
УЧНІВ

на 1971—1972 навчальний рік з таких спеціальностей:

штучатери, теслярі, муляри. Строк навчання 1 рік.

Штучатери - малярі-плитовики, слюсарі-монтажники. Строк навчання 2 роки.

До училища приймаються юнаки та дівчата віком 15—20 років з освітою 8—10 класів. Учні знаходяться на повному державному забезпеченні. Інгородні забезпечуються гуртожитком. При бажанні учні можуть відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді (9—10 клас). До училища приймаються демобілізовані воїни з лав Радянської Армії, які проходять навчання по скорочених програмах 8—10 місяців з матеріальним забезпеченням — стипендія 75 карбованців на місяць.

Початок занять 1 вересня 1971 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, в якій вказати про склад сім'ї, характеристику зі школи, чотири фотокартки розміром 3х4 см.

Документи приймаються в канцелярії училища.

Адреса училища: м. Олександрія, селище Дмитрове, вул. Трудрзерів, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ КІНОФІКАЦІЇ

ДИРЕКЦІЯ РАЙОННИХ КІНОМЕРЕЖ, КІНОТЕАТРИ

проводять набір юнаків та дівчат віком старше 16 років без екзамени в Одеську Республіканську школу кіномеханіків. Строк навчання 11 місяців, стипендія 20 карбованців.

Для одержання направлення звертатися в обласне управління кінофікації за адресою: м. Кіровоград, вул. Карла Маркса, 19 та до дирекції районних кіномереж.

ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ КІНОФІКАЦІЇ

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 4

ПО ПІДГОТОВЦІ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ
З СЕРЕДНЬОЮ ОСВІТОЮ

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

ФОРМУВАЛЬНИКИ МАШИНОЇ ФОРМОВКИ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки з мінімальним віком 17,5 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРИ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки і дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРИ. Строк навчання 2 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

СЛЮСАРИ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 2 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8—10 класів.

ТОКАРИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-РЕМОНТНИКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-ІНСТРУМЕНТАЛЬНИКИ ПО ВИГОТОВЛЕННЮ І РЕМОНТУ ШТАМПІВ, ПРИСТОСУВАНЬ І ПРЕС-ФОРМ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ-САНТЕХНІКИ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

СЛЮСАРИ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РО-

БІТ. Строк навчання 3 роки. Приймаються юнаки та дівчата з мінімальним віком 15 років, з освітою 8 класів.

Всі учні забезпечуються триразовим харчуванням, обмундированням і спецодягом, а формувальникам надається обладнання гуртожитку. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

По закінченні училища всім випускникам видається атестат по спеціальності, а учням з трірічним строком навчання — ще й атестат зрілості, оскільки в училищі одержують середню освіту. Ті, що закінчили училище з відзнакою, мають право вступити до інституту по за конкурсом.

Початок занять — 1 вересня 1971 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження, довідку про склад сім'ї, паспорт, медичну довідку, довідку з місця проживання, автобіографію, довідку про склад сім'ї, шість фотокартки розміром 3х4 см.

Прийом документів починає 15 травня а р.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої революції, № 20, телефони № 2-36-73, 2-37-50.

ДИРЕКЦІЯ.

Свердловське міське професійно-технічне училище № 72

ЗАПРОШУЄ ЮНАКІВ НА НАВЧАННЯ

НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

До училища приймаються особи віком від 16 до 28 років, з освітою 8—10 класів. (Без вступних іспитів).

Училище готує робітників в таких спеціальностях:

а) з річним строком навчання (віком 17 років і старші):

машиністів шахтних машин і механізмів, робітників очного забою, прохідників горизонтальних і похилих виробок.

б) з дворічним строком навчання (віком не молодше 16 років):

машиністів шахтних електронів (ізовонів) з виїздом виконувати ремонтні роботи, машиністів аутильного комбайну і струвних установок, електрослюсарів діючих шахт.

Бажаючі вступити до училища виснають такі документи:

заяву на ім'я директора. Автобіографію, п'ять фотокартки розміром 3х4 см, свідоцтво про освіту, довідку про склад сім'ї, довідку з місця проживання, медичну довідку форма № 258, документ про освіту, свідоцтво про народження, приписку до військовий квиток, звітний з обліку, паспорт (якщо є) пред'являється особисто (якщо паспорта немає, пред'являється копія довідки про народження, не об'єднаної з паспортним, а також копія про те, що не заперечує проти вступу до училища).

Документи приймаються до 1 вересня 1971 року.

Заняття починаються з 1 вересня 1971 року. Зарховані до училища забезпечуються безплатно: форменним обмундированням, триразовим харчуванням, гуртожитком і постілью, користуванням культурним і спортивним інвентарем, підручниками.

При вступі в училище вступники повинні мати:

Училище, яке закінчили міське профтехучилище № 72, надаються такі пільги:

час навчання в училищі включається в загальний трудовий стаж, що дає право на одержання винагород за вислугу років; випускники навчання мають право вступити до вищих і середніх навчальних закладів; по закінченні училища учням надається пільга відпустки за рахунок підприємства на 24 робочих дні; батькам чи родичам учнів, надаються пільги по сімейно-бюджетних податках; учням одностайно, по відданні надається знімка відпустки на 12 календарних днів і відпустка на 43 дні.

Адреса училища: м. Свердловське, Ворошиловградської області, шахта № 10 імені Володарського, міське профтехучилище № 72.

Проті: поїздом через станцію Дебальцево і ліху до станції Доляжської, зі станції Доляжської автобусом до автозаступи, потім автобусом до шахти № 10 імені Володарського.

ДИРЕКЦІЯ.

Лисичанське міське професійно-технічне училище № 51

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1971—1972 навчальний рік

з таких спеціальностей (строк навчання 2 роки):
столярі-теслярі;
монтажники конструкцій-муляри;
електромонтери (приймаються юнаки і дівчата);
слюсарі-монтажники по обладнанню нафтової і хімічної промисловості;

слюсарі-трубопровідники;
малярі-штукатури (приймаються дівчата);
муляри (строк навчання 1 рік, приймаються юнаки і дівчата);

електрогазоварники (строк навчання 1,5 року);
лицувальники-плитковики-мозаїсти (строк навчання 1 рік).

Приймаються особи віком не молодше 15 років, з освітою не нижче 8 класів. Зарховані до училища забезпечуються безплатним обмундированням і харчуванням, інгородні забезпечуються гуртожитком.

У групу електрогазоварників приймаються юнаки і дівчата, що мають середню освіту. Їм виплачується стипендія в розмірі 36 карбованців, а відмінникам — 45 карбованців на місяць.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, свідоцтво про народження, свідоцтво про освіту чи атестат, довідку про стан здоров'я (ф. № 286), з даними про профприщеплення (віспа, стовбняк, туберкульоз), довідку з місця проживання та склад сім'ї, характеристику із школи, шість фотокартки (розміром 3х4 см), паспорт пред'являється особисто.

Прийом заяв з 15 травня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: Ворошиловградська область, м. Лисичанськ, 6, вул. Свердлова, 3, МПТУ № 51, залізнична станція Перейдна, Донецької залізниці.

ДИРЕКЦІЯ.

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ ПРИ КІРОВОГРАДСЬКОМУ М'ЯСОКОМБІНАТІ

оголошує прийом учнів на 1971—1972

навчальний рік

Училище готує робітників для м'ясної промисловості. Строк навчання 1 рік. Прийом заяв до 25 серпня. Початок занять з 1 вересня.

Училище приймає юнаків віком від 15 років 6 місяців і старших. Дівчат віком від 16 років 6 місяців і старших з освітою 8—10 класів. Учні забезпечуються спитендією в розмірі 18 карбованців та 3 карбованці квартирних на місяць, триразовим безплатним харчуванням, спецодягом та форменним одягом. Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 5 фотокартки (3х4 см), довідку з місця проживання, характеристику.

Адреса училища: місто Кіровоград, Обозніське шосе, м'ясокомбінат.

Дирекція.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД
П'ЯТНИЦЯ 13 СЕРПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 10.15
Кольорове телебачення для
дітей. «Виставка Бурати-

но». (М). 10.40 — Кольорове телебачення. Художній фільм. (М). 12.00 — Телевізії. (К). 13.50 — Новини. (М). 14.00 — Кольорове телебачення. Спортивне свято. (М). 16.00 — Для школярів. Всесоюзні змагання юних футболістів «На приз клубу» «Ширяний м'яч». (Челябінськ). 17.30 — «Працяю з величчю». (Запоріжжя). 17.45 — Телевізії. (К). 18.05 — Телефільм. (Кіровоград) 18.15 — Ін-

формаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — Тисяча порад. (К). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Шахтар» — «Карпати». 19.20 — Художній фільм «Етюд про жінок». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. «Кругозір». (М). 22.25 — Чемпіонат Європи з легкої атлетики. (М). 23.40 — Телевізії. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30

— Концерт. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Сторінки творчості Михайла Пришвіна. (М). 18.45 — Музичні зустрічі. (М). 19.20 — За накресленнями ХХІХ з'їзду КПРС «Тут народжуються вагони». (Дніпропетровськ). 19.40 — Телефільм «Репортаж із Ленінграда». (К). 20.20 — Українське кольорове телебачення. Вечір наукового кіно. (К). 21.00 — «На добраніч, ді-

ти!». (К). 21.15 — Художній фільм «Спрага». (К). СУБОТА. 14 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Гімнантина для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.40 — Концерт. (М). 10.40 — Для дітей. «Чудова сходина». (М). 11.10 — Програма «Здоров'я». (М). 11.40 — Сьогодні всесоюзний День фізкультурника. Виступ голови Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР тов. Кулина. (К). 11.50 — Для школярів. «Веселі старти». (М). 12.50 — Естрадний концерт (Кіровоград). На республіканське телебачення. 13.10 — Програма передач. (К). 13.15 — Інтерклуб «Фанел». (Одеса). 14.00 — Мультифільм «Ну, зачепай». (К). 14.10 — Естрадний концерт. (Кіровоград). На республіканське телебачення. 15.10 — «Майбутнє Москви». Теленарис. (М). 15.40 — «На жердняках України». (К). 16.25 — Телефільм «Подорож».

(М). 17.00 — Концерт. (К). 18.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. ЦСКА — «Динамо». (М). 2-й тайм. (М). 18.45 — «На ланах республіки». (Харків). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Спартак». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Король преси з Гамбурга». (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 12.50 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Деніскаві оповідання». (М). 14.20 — Кольорове телебачення. «Сторінки життя». (М). 18.45 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з легкої атлетики. (Хельсінкі). 19.40 — Наша афіша. (М). 19.45 — Художній фільм «Штрафний удар». (К). 21.15 — «На добраніч, діти!». (К). 21.30 — Кольорове телебачення. Сьогодні російський опер. (М). 22.10 — Телефільм. (К). 23.00 — «Вечірні мелодії». (М).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, в. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.